

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 26

Dissabte, 12 de maig del 1979

Preu: 25 ptes.

Temes d'actualitat

La setmana que avui es clou, no ha estat pas una setmana de grans temes d'actualitat, si exceptuem irònicament els titulars de la premsa diària i l'accident de la dona del senyor Krankl.

Malgrat tot creiem que hi ha dos temes que mereixen un subratllat especial.

La discussió de l'Estatut

No s'enganyi el lector. El debat no ha començat encara, ni de bon tros. Dimarts passat dia 8 de maig, la ponència de la comissió mixta reglament-cons. titucional, al Parlament, va començar a debatre l'esborrany de reglament per veure quin dels estatuts presentats (el basc i el català) es discutiran primer, o si es discutiran simultàniament. Hi hagueren altres qüestions de matís i altres detalls previs que han fet preveure com aniran les coses quan s'hagi tretcat la closca.

En el fons, la qüestió, no massa nova ha dibuixat, simplificant-lo tot un panorama:

Uns (senyors MARTIN TROVAL, ROCA JUNYENT i SOLE TURA) són partidaris de la rapidesa, simultaneïtat i generositat en el debat de l'Estatut.

Uns altres (senyors ALZAGA, MOLINS, etc.) partidaris de filar molt prim legalment parlant i partidaris per tant de la feixuguesa en el debat.

Si això ho projectem a la pràctica ens trobarem que els ciutadans normals ens interessa sortir de la provisionalitat en aquest qüestió i lògicament en moltes altres. Ja sabem qui són els nostres representants. Vol dir, que d'entrada ja sabem qui fa el que diu i qui diu el que no fa.

Tota actitud obstructionista en aquest camp i en d'altres és simplement «filibusterisme». Això només beneficia al poder.

El poder, cal no oblidar-ho, és una forma de servei a la comunitat.

Marxisme Si, Marxisme No

El segon partit de l'Estat o el primer Partit de l'Oposició, per dir-ho en termes corrents, com es vulgui, es disposa a celebrar el seu congrés i previament per mitjà del seu Secretari General ha fet saltar a les primeres planes dels diaris un vell tema: El terme marxisme serà rebutjat dels estatuts del Partit... sí o no

La qüestió pot ser per a molts una polèmica especialitzada en excés.

Però creiem, que malgrat la indiferència dels ciutadans a peu pla, la qüestió podria ser ocasió d'un debat públic, que serviria, si més no, per adquirir una major formació política de la qual n'estem mancats per inèrcia històrica.

Formació i informació bàsiques que necessàriament podrien ser una vacuna pel desencís i tansemenfotisme que tothom ens recrimina.

La corbata amb nusos Un invent extraordinari gens diabòlic

El cas és que aquesta setmana, nusos, allò que se'n diuen nusos no n'hi han hagut. Per tant la corbata sortirà sense nus, encara que restar en blanc ja és un bon nus.

Fixem-nos-hi. La setmana local no ha tingut notícies de relleu. No ho atribuïm pas al tòpic de «no passa res». Creiem que simplement no s'ha filtrat.

A principis de setmana va córrer la veu que la Premsa seria convidada a una reunió de la Comissió Permanent, el dijous passat. Arribat el dia, la cosa no es confirmà. Hom invocava que aquestes reunions són tancades al públic i que és il·legal fer-ho d'altra forma.

Posats, però, que no passi res, ni reunió de la Permanent hi ha hagut. Per altra banda, fóra un pèl grotesc que sense funcions aprovades per a les Comissions hi hagués un plenari d'aquestes Comissions.

Amb tot, sabem que s'ha celebrat reunions aïllades d'Hisenda, Ensenyament. Obres... d'una faisó informal però seriosa. Tot això vol dir que l'Ajuntament treballa de valent, i el treball és or.

Tanquem la setmana amb un silenci i l'obrim amb un altre silenci, ru-morós, com l'oreig al canyar del cap-vespre.

Entre silenci i silenci hi volem co-far la nostra parladissa, confiada i senzilla:

Recordem que els estudiants parisencs del maig del 68, a les parets de les Universitats hi guixaven: LA IMAGINACIÓ AL PODER!

Nosaltres així ho voldríem i aquí ho escribim.

La creativitat, la vivor, la imaginació no són pas abundants en el poder ni que sigui municipal.

Un Ajuntament democràtic que s'estimi no ho pot oblidar-ho, però amb mida.

Per a la petita i mitjana empresa
de Granollers i Comarca

Centre de Càlcul Granollers, S. A.

Els ofereix la solució al problema comptable
per mitjà de processos
moderns, clars i econòmics

Informació a: **C.C.G., S.A. - Tel. 870 36 80**

VENDEDOR - ADMINISTRATIVO

Servicio Militar cumplido,
edad máxima 30 años

Empresa dedicada a la importación
situada en Granollers

Indispensable,
persona que tenga aspiraciones,
ya que su porvenir es muy amplio

Su nivel sería importante a Perito Mercantil,
con conocimientos de Inglés

Alternaría lo administrativo, correspondencia,
telex, teléfono, nuevos mercados de compra
y ventas

Escribir historial detallado
Indique su número de teléfono

Interesados dirigirse a:
Apartado 129 - GRANOLLERS

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B.O.E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12-1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

Ratlles breus

Terrorisme, no

Els atacs, violacions, assassinats, explosions, són malauradament el pa de cada dia; si obriu les pàgines dels diaris quedareu associats de les notícies sobre aquest tema. Abans, visitar amics o anar al teatre o cinema a la nit, era un fet normal; avui, molts s'ho pensen dues vegades per por. És cert que a les grans ciutats com Nova York, París o Londres mantenen la llegenda negra sobre la violència pels seus carrers, a la nit. I a les nostres ciutats, cal tenir en compte importants factors, com l'alt índex de desocupació, per exemple. Però jo no em refereixo als fets merament delictius, sinó a la intencionalitat de provocar un clima de por, d'inseguretat. Volen trencar, fer malbé la democràcia, demostrar que la llibertat és la mare del terrorisme. I això és un sofisme. Volem llibertat, volem de mocràcia i volem viure en pau en les nostres ciutats i viles. Els partits polítics tenen molt a dir sobre els qui intenten crear el pànic i el desànim dels nostres conciutadans. I que tots sapiguem qui són d'una vegada i per sempre els vertaders culpables del terrorisme i de l'ambient d'inseguretat; a qui beneficia.

Joan Barcon

Telèfons d'Urgència

Comisaria Policia	870 75 99
Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboren: Jaume Camp - Josep Garrell
J. Rovira Tenas - J.B.M. - R. Munné i Coll
Maria Besenovà - Josep M. Ruera - Francesc Boix - Carles Riera - Josep M. Botey
Joan Colomé - Montserrat Ponsa - Carme Garrell - Esteve Sarroca i Jaume Ortuño

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Concert de Música

Joventuts Musicals avui a dos quarts d'onze de la nit, inaugura el Cicle de Música Renaixentista i Barroca, amb el concert d'Anna Ricci, mezzo-soprano i Maria Lluïsa Cortada, clave, que tindrà lloc en el Museu de Granollers.

Els músicòlegs granollerins, durant el mes de maig i juny, tindran l'oportunitat d'escoltar bona música en els concerts d'aquest cicle que està patrocinat pel Ministeri de Cultura.

Mostra Internacional de Dibuix Infantil

Des de demà dia 13 fins al 27 de maig, en el Casino Club de Ritme hi haurà instal·lada una Mostra Mundial de Dibuix Infantil, amb motiu de l'Any Internacional del Nen.

Aquesta interessantíssima «mostra» serà de més de 500 dibuixos i pintures realitzats per infants de tots els països del món.

A les dotze de migdia serà inaugurada amb l'assistència de les Excel·lentíssimes Autoritats, directius de la UNICEF de Barcelona i del Grup d'Amics de la UNICEF de Sant Vicenç de Montalt, entusiastes iniciadors d'aquesta «mostra» i representants de la Comissió Fabra.

Sessió ordinària al Centre d'Estudis

Corresponent al mes de maig el proper dilluns, dia 14, a un quart d'onze de la nit, a la Fundació P. Maspons i Camarasa - Casa de Cultura, es celebrarà la sessió ordinària en la que Na Margarida Tintó, membre numerari del Centre d'Estudis, presentarà la ponència: «Inventari dels béns que En Francesc Blanch, Degà del Vallès, posseïa a la rectoria - Any 1464».

Taller de marionetes

La Secretaria de Premsa i Propaganda de CNT, avui dissabte, a dos quarts de set de la tarda, a la Porxada presentarà el grup: Taller de Marionetes.

I el proper dissabte, dia 19, a la mateixa hora, i també a la Porxada, celebrarà una extraordinària Sardinada.

Fonaments del nacionalisme català

El dimarts, dia 15, a les deu del vespre, s'iniciarà el cicle de xerrades organitzat pel Bloc d'Esquerra Nacional. En aquesta primera xerrada Lluís Solà, parlarà el tema: «Consciència Nacional».

L'acte tindrà lloc a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa.

Granollers en primavera

Amb aquest suggestiu eslògan, la societat Casino - Club de Ritme, ha convocat pel diumenge 3 de juny un Concurs de Pintura Ràpida. Les obres dels artistes concursants seran exposades el mateix dia a partir de les sis de la tarda, i el lliurament de premis i clausura de l'exposició, tindrà lloc el dia 10 de juny.

Els artistes que vulguin participar-hi poden realitzar la seva inscripció a la Secretaria de la Societat, on els seran lliurades les Bases que regiran aquest certamen pictòric.

Exposició Concurs Còmics

Omnium Cultural demà diumenge a les onze del matí, en el Casal Pompeu Fabra, carrer Santa Elisabet, 16, inaugurarà l'interessant Exposició del Concurs de Còmics estil Cavall Fort, realitzats pels nens i nenes granollerins.

Concurs que va convocar-se en motiu de les Festes Culturals de Primavera i de l'Any Internacional del Nen, en aquest acte tots els concursants seran obsequiats i als autors de les millors historietes els seran lliurats lots de llibres.

Recomanem la visita a l'exposició on podreu contemplar el meravellós món de l'edat infantil, per mitjà dels seus dibuixos.

Un invent diabòlic

A la Sala de Sant Esteve, demà diumenge, a les cinc de la tarda, s'estrenarà la pel·lícula de dibuixos «Un invent diabòlic», que descriu de forma molt agradable el meravellós món de Juli Verne.

Pel·lícula de Karel Zeman, doblada en català, que recomanem als nens i nenes i també als adults, ja que és una obra que a Barcelona ha obtingut un gran èxit de públic i de crítica.

XXXI Aplec Sardanista

Com a cloenda de les Festes Culturals de Primavera '79, l'Agrupació Sardanista, el proper diumenge, dia 20, en el Parc Municipal, matí i tarda, celebrarà el seu XXXI Aplec Sardanista, en el que participaran les cobles Genisenca, Laietana i Montgrins.

Com a final de l'Aplec, a dos quarts de deu del vespre, a la Sala d'Actes de l'Institut Nacional de Batxillerat, es celebrarà un extraordinari Concert de Sardanes i Música per a Còblla, que estarà a càrrec de la prestigiosa Còblla Montgrins.

Festa pels Avis de L'Ametlla del Vallès

Continuant les seves actuacions dominicals, demà 13 de maig, a les quatre de la tarda, el Grup Germanor pels Avis, es desplaçarà a L'Ametlla del Vallès, per portar unes hores d'esplai en el Casal de la Visita.

Les Centrals Nuclears

Organitzada per l'Agrupació Excursionista Granollers, el proper divendres, dia 18 de maig, a les deu de la nit, a la Casa de Cultura, tindrà lloc la conferència-projecció, Les Centrals Nuclears, comentada per membres del Comitè Antinuclear de Catalunya.

Aquest interessant acte, per problemes sorgits a última hora, va haver-se de suspendre el passat dia 4.

Defuncions

Del 30 d'abril al 6 de maig, a Granollers, han mort:

Antònia Pasamar Viamonte, 69 anys; Rosa Pascual i Martí, 72 anys, vídua Enric Canal i Ocerans, de Sant Antoni de Vilamajor; Francesc Salvadó i Carbonell, 67 anys; Ferran Polo i Pérez, 43 anys; Manuel Cirac i Guiu, 59 anys, i Carles Daví i Tusell, 83 anys, vidu d'Isabel Valls Vivo.

Masó
GRANOLLERS

Sastreria

Camiseria

Confecció

Plaça Perpinyà, 3

Telèfon 870 05 95

Capellans i Sacerdots

A Catalunya el mot «capellà» sol ser sinònim de «sacerdot». Tots els sacerdots diocesans (sacerdots que no pertanyen a cap congregació religiosa) són anomenats «capellans».

Aquesta sinonímia, en aquesta ocasió, no és massa encertada perquè passa per alt un matis important que fa que el «capellà» no pugui ser identificat amb el «sacerdot». Vegem-ho.

L'Església, quan pogué organitzar-se, volgué assegurar per als seus clergues el dret elemental i irrenunciable que és el dret de viure. La forma de fer-ho, per cert, encara ara té una mica de regust feudal, encara recorda una mica que el bisbe és o era un «senyor» i el clergue un «vassall». La figura jurídica consisteix en el «benefici» una forma particular del qual és la «capellania», i el «capellà» la persona que frueix d'aquesta. Per tant aquest és un mot que expressa principalment el costat ben legítim però material i d'estar per casa, mentre que el mot «sacerdot» evoca pensaments més elevats. Alhora pot donar-se el cas que un sacerdot se senti també més inclinat a ser «capellà» molt marcadament, en uns moments determinats de la seva vida: cal ser comprensiu amb la flaqueza humana!

Hi ha, doncs, el perill de que el mot «capellà» aboni massa allò que, amb condescendència sospitosa, la gent sol dir: «el capellà és un home com els altres i te dret a guanyar-se la vida com tothom», judici lícitament aplicable a tants capellans (aquesta vegada sense cometes) que han renunciat a la paga de l'Estat i que, per aquest gest, mereixen de ser-ne felicitats.

La mateixa gent, però, criticarà —no pas sense raó— al sacerdot amb massa vocació de «capellà».

Es que tothom te un olfacte fi quan es troba davant d'una contradicció amb l'evangeli el qual, certament, po-

Estructura col·legiada en els Ajuntaments democràtics

La constitució dels governs municipals arreu del nostre país ha estat, sovint, molt laboriosa i plena de sorpreses. Les matemàtiques electorals han demostrat que no sempre dos i dos fan quatre i l'elecció dels alcaldes ha donat lloc a molts cobriments de cor i a resultats certament impensables.

Amb més o menys justícia, però, els Ajuntaments s'han constituït i sembla que, en general, ha arribat l'hora d'anar per feina. Admesa, en principi, aquesta predisposició, cal esperar, doncs, que la gestió municipal, al nostre Vallès, serà positiva pel que fa a l'endegament dels molts problemes que els nostres municipis tenen plantejats.

Mercès a la distensió postelectoral i al sentit de responsabilitat que segurament ha de marcar l'actuació dels actuals Alcaldes, molts d'ells elegits més en virtut de combinacions polítiques que dels resultats numèrics dels sufragis, caldrà que s'imposi arreu un veritable esperit de col·laboració entre totes les tendències polítiques, únic camí per assolir els resultats que responguin a la confiança atorgada pel cos electoral.

Un bon començament pot ésser que els actuals alcaldes democràtics, sàpiguen donar al Consistori una estructura col·legiada en lloc del caràcter presidencialista que la llei franquista, encara vigent, els atorga.

Si no ho fessin així, demostrarien que la democràcia no ha arribat encara als Ajuntaments i que la renovació dels consistoris ha estat més un joc de paraules que un veritable canvi d'estructures i procediments.

El nostre optimisme i les veus que ens arriben ens fan confiar que, en general, les coses aniran pel bon camí. Per endavant, felicitem-nos-en, però mantinguem encès un ciri a Sant Antoni que és el patró que ens pot lliurar d'entrebancades i caigudes.

J. B. M.

sa en entredit l'esmentada sentència. Els textos són nombrosos: «no us preocupeu pel què menjareu o com us vestireu...»; i encara aquell altre més contundent: «qui vulgui ser deixeble meu que vengui tot el que té, ho doni als pobres i em segueixi»...

Però vet-aquí que el «capellà» (sempre el «capellà» entre cometes!) té a la seva disposició, si vol, una exegesi d'aquests textos totalment tranquil·litzadora amb allò que sol ser la pràctica usual dels organismes de Roma, cap i casal de tota la cristiandat, de la que n'ha arribat una demostració

en forma d'argument apodíctic amb la disposició que dona la raó als canonges de Lleida. Ara sí que pot quedar en pau i sense complexos aquell «capellà» que compra i ven finques, aquell altre que cria i ven gosos de raça, aquell que regenta un restaurant, aquell que ha posat botiga, aquell que fa d'executiu d'una multinacional... Per ara, no perilla pas que el «capellà» pateixi de «crisi d'identitat». Qui sap si és una de les raons per les quals en pateix el sacerdot?

J. Rovira Tenas

Foto *Battle*
Revelat de color fet per KODAK

La vista és la que treballa

Hem observat un cert desgavell a l'hora d'usar adequadament les preposicions *a* i *en*. És per això que avui, remarcarem, naturalment molt esquemàticament, quan cal posar *a* o bé *en*.

Recordem que la preposició *a* denota:

1) La direcció devers un lloc, el terme final d'un moviment. Ex.: *anar a Barcelona; arribar a casa; anar d'una banda a l'altra.*

2) El terme final d'un espai de temps. Ex.: *ja ens acostem a la plaça; de les vuit a les deu.*

3) La proximitat amb relació a un lloc. Ex.: *a un quilòmetre del poble; a la vora del parc; asseure's a taula.*

4) L'indret on és o s'esdevé alguna cosa, especialment amb noms geogràfics i amb l'article definit: Ex.: *viure a Granollers; estar-se a Palou; érem a teatre.*

5) El mode de l'acció formant part d'una infinitat de locucions adverbials de manera. Ex.: *a peu; a les palpentes; a les fosques; a penes.*

6) El preu: Ex.: *A vuit pessetes el quilo.*

7) L'objecte indirecte del verb i, excepcionalment, el directe. Ex.: *escriure a l'amic; donar una flor a la mare; acostumar-se a una feina; pensar a fer una cosa; mirar-se l'un a l'altre.*

En canvi, la preposició *en* denota:

1) L'indret on és o s'esdevé alguna cosa. Ex.: *He viscut en tres pobles diferents; l'estàtua que hi ha en una de les places de la ciutat.* (Excepte davant dels noms propis de lloc, que demanen *a*: *Vivia a Les Franqueses; era a França.*)

2) El temps dins el qual o durant el qual quelcom s'esdevé. Ex.: *Fer una cosa en una setmana, en poc temps, en 1977, i encara millor, l'any 1977 o bé el 1977; d'avui en quinze dies.*

3) Darrera de certs verbs de moviment, el punt d'arribada (sobretot amb els demostratius i els mots *un* i *algun*). Ex.: *Havien anat en aquell teatre; pujarem en aquella muntanya; entrarem en una sala; l'hem vist en algun lloc.*

4) El mode d'estar, d'obrar, etc., formant part d'un bon nombre de locucions adverbials. Ex.: *en dejú; en aparença; en renou.*

5) La combinació amb un infinitiu, tot formant combinacions de força adverbial (que expressen precedència immediata, causalitat). Ex.: *En entrar jo, tots l'alçaren; en veure'ls venir, vaig saludar-los.*

6) La designació de la cosa relativament a la qual s'esdevé l'acció expressada per certs verbs pronominalment o intransitivament (complement representable per *hi*). Ex.: *Pensa en mi, en ell, en allò; tardar en l'execució d'una feina; exercitar-se en obres de caritat; entossudir-se en una cosa.*

Ara bé, cal no oblidar que *en* es canvia en *a* quan el complement és un infinitiu.

Un invent diabòlic

De jove, Karel Zeman era un lector apassionat i un gran admirador de les fantàstiques aventures de Juli Verne i, quan va començar a fer pel·lícules amb ninots, va pensar moltes vegades de dur a la pantalla en una pel·lícula d'animació, una de les seves novel·les o, si més no, realitzar una pel·lícula d'aquest tipus, una pel·lícula que fos alhora commovedora i educativa, divertida i agradable, tal com són precisament les novel·les de Juli Verne.

Després de 50 anys de treball constant, va presentar la pel·lícula «Un invent diabòlic», inspirada en una de les novel·les més poc conegudes de Juli Verne, «Face au drapeau». L'elecció no fou casual. La intriga més aviat escassa de la novel·la va permetre a Zeman de completar el guió amb elements fantàstics tretts d'altres llibres de Verne: desde les primeres escenes passa revista, davant els ulls dels espectadors, als invents fantàstics més coneguts de la darrereria del segle passat. I després de les primeres escenes, l'acció de la pel·lícula no sembla falsejada en absolut, malgrat que tingui lloc en una ciutat fantàstica, al cràter d'un volcà apagat, a les profunditats del mar, on la lluita amb un pop gegant recorda a tothom «Vint mil llegües de viatge submarí».

Zeman va concentrar i va dramatitzar la trama del llibre, va modificar els caràcters dels principals personatges per tal que no resultessin còmics: a la pel·lícula, el professor Roch no és un boig àvid de diners que viu en una clínica mental, sinó un investigador preocupat únicament per un invent que vol realitzar tant sí com no. Pel que fa a l'enginyer Hart, aquest fou dotat per Zeman de totes les característiques de l'heroi convencional i, com que sense la noia la pel·lícula era incompleta va afegir Jana a la intriga. Zeman es va revelar com un gran coneixedor de Juli Verne ja que cap de les modificacions que ell va aportar a la història no va alterar l'estil de Verne.

Mentre decidia la creació figurativa de la pel·lícula, Zeman es va adonar que el món fantàstic de Juli Verne és absolutament inseparable de la fantasia que susciten als lectors les il·lustracions de Riou i Bennet del submarí Nautilus, de la nau voladora Albatros, del conqueridor Robert, dels canons en forma de fus, dels viatgers que fan cap a la lluna, dels elefants mecànics que travessen les jungles índies. El caràcter d'aquestes il·lustracions que conserven el gust del món fantàstic de Verne venia donat per la seva tècnica de reproducció: eren uns gravats. I, efectivament, també la pel·lícula fa l'efecte d'un gran gravat animat per personatges, gràcies a les línies horitzontals que creuen

totalment les imatges. També l'escenografia, la il·luminació, el vestuari, foren escollits per tal de subratllar aquesta impressió. En «Un invent diabòlic» Zeman va donar literalment vida a les idees de Verne, de manera que contràriament a «Viatge a la prehistòria», en la qual inventava un món totalment nou. Això s'observa en tots els components de la pel·lícula, des de l'escenografia esbossada i en només dues dimensions fins a la interpretació dels actors, per als quals va inventar un estil totalment nou que harmonitzés amb el desenvolupament general de la pel·lícula. Aquesta interpretació es caracteritza principalment per un moviment estilitzat, una mica rígid, realitzat en dues dimensions (no en el qual alguns detalls realistes no perturben l'atmosfera del món imaginari).

En la creació general de la pel·lícula no tem aquesta diferència de generacions modificades per l'humor que suscita el somriure, propi que llegeix els llibres de Verne. En Zeman la ingenuïtat va de bracet amb l'enginy, la ironia amb la dolçor. No en té prou de recordar als espectadors temes de diverses aventures i els fantàstics invents d'altres llibres de Juli Verne i no solament de «Face au drapeau», sinó que fa servir la seva fantasia per tal de multiplicar-se: la representació de les primeres preses cinematogràfiques que acaben en una explosió, el submarí mogut per aletes que recorden les potes dels palmípedes, les bicicletes submarines de la policia d'Artigas.

Des del punt de vista tècnic, «Un invent diabòlic» és la unió d'una pel·lícula d'imatge real, d'una pel·lícula de ninots i d'una pel·lícula de dibuixos. Els moviments de les maquetes, submarins, peixos, el pop, va servir, en canvi, per a realitzar algunes escenes sota l'aigua i s'obretot el fons del mar. Les diverses parts de la pel·lícula, en la majoria de les seqüències en què es combinen aquestes tres tècniques, van ser impressionades nombroses vegades. Com que per tal d'aconseguir l'efecte del gravat no era possible usar la càmera mòbil —cada presa s'efectua independentment, com en un gravat, únicament amb una sola posició de la càmera: si la càmera es moguéssim el truc quedaria al descobert i la perspectiva desplaçada— Zeman va aconseguir el dinamisme amb escenes molt breus, amb un muntatge ràpid i múltiple, de manera que l'espectador no s'adona de la mobilitat de la càmera. En «Un invent diabòlic» Zeman va superar realment els límits que hi ha entre la pel·lícula d'imatge real i la d'animació, i aquesta interessant obra experimental es va guanyar un lloc en la història del cinema mundial.

Maria Benesová

Ex.: *pensar a fer una cosa; tardar a venir; em complac a saludar-vos; entossudir-se a negar-ho.*

Com ja podeu comprendre, la llista, tant pel que fa referència a l'ús de la preposició *a* com de la *en*, és molt més llarga. Però la nostra columna setmanal no ens permet d'estendre'ns més. Si convé, un altre dia insistirem de nou sobre aquest tema.

Per tant, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

P/S. = Al darrer número hem observat errades interessants. Fem notar: **prevaldre; esperar es vegin; volguer; substituiran a l'Alcalde; no hi han hagut acords; per els assistents doncs tenien por; en varies ciutats,** etc.

Calia escriure: **prevaler; esperar que es vegin; voler; substituiran l'Alcalde; no hi ha hagut acords; pels assistents; ja que tenen por i en diferents o bé en diverses ciutats.**

Educació, Fe i País, tres elements bàsics en l'Escoltisme d'Avui

Fa uns quants anys, uns joves vam entrar en un moviment juvenivol d'origen anglès que s'anomenava Escoltisme. Aquell moviment tenia, per infants i joves, els atractius de l'aventura a l'aire lliure, l'esforç, la muntanya, i ens pretenia educar en el següent ordre de valors: «Déu-país-llei escolta». Aquesta llei ens portava al respecte per la natura, a l'ajuda dels grans als petits.

No voldríem en aquesta petita pinzellada entrar en més detalls sinó recordar què era l'època dels anys seixanta per tal que pogueu centrar-la en el seu entorn.

Molt ha canviat aquest entorn d'aleshores ençà. Al nostre país es pot demanar l'Estatut, és a dir, l'opció que en el passat es feia de país és ara més senzilla. L'escola està canviant, i per tant, els que treballem a l'escoltisme com a educadors, ens replantegem la nostra missió. La coeducació per fi guanya i s'imposa a tots els nivells: homes i dones estem aconseguint la nostra plena igualtat de drets.

Educació, fe i país

El nostre moviment continua actualment, a Granollers precisament, amb molta empenta. Ens sembla que les opcions bàsiques no han canviat des d'aquells anys, però sí la manera d'entendre-les.

Ara nosaltres, en definir la nostra tasca com a caps escoltes ho fem mitjançant tres conceptes: educació-fe-país.

L'educació en el temps de lleure dels nois i noies, és el primer punt del que tenim cura. Nosaltres no som pac tècnics en educació. Els caps, tot i que alguns són mestres o treballen en escoles, tenim tota mena d'oficis, però vivim en grups de 24 nois amb molt contacte amb ells i cercant una relació molt directa amb cadascun. En les formacions de caps aprenem de psicologia i pedagogia de l'edat en què cada un de nosaltres treballa. Després, al seu costat, intentem completar el nostre aprenentatge.

Per a poder portar a terme aquesta tasca, dividim els nois en tres branques, per edats. La més jove, anomenada «llops i daines», està composta per nens i nenes de 9 a 11 anys; un cop els nois tenen 12 anys formen part dels «rangers i guies», i més endavant, de 15 a 17 anys, de la branca «pioners i caravelles». És clar, el mètode per a cada branca és diferent.

Nou mètode educatiu

Actualment a tot Catalunya els responsables del moviment, sota la direcció de Joaquim Franch i un equip pedagògic, estem introduint un nou mètode educatiu basat en la responsabilitat i el compromís. Els nois i noies que actualment estan en l'escoltisme fan una cerimònia anomenada «promesa» en la que no es comprometen als tòpics de «fer bondat» o de no tenir por davant d'una tempesta, sinó a coses concretes i al seu abast. Aquest concepte és una constant en les tres branques del moviment. Formalment ens és necessari el campisme, amb tots els valors que porta inherents, per aconseguir els nostres propòsits.

El segon punt que hauríem de tractar és el de fe. Bàsicament hi ha dos tipus d'escoltisme, el confessional i el que no ho és. Nosaltres pertanyem a l'escoltisme que proposa prendre actituds cristianes en enfocar la vida. Els caps del nostre moviment ens considerem cristians, volem seguir l'estil de vida de Crist, amb les conseqüències que això comporti. Intentem educar seguint el seu exemple de pobresa, de compartir, de posar-se al costat del que pateix i de defensa a l'oprimit.

Responsables en la Societat

Tot això procurem que no quedi a nivell teòric, ja que amb nois de determinades edats és molt fàcil criticar l'actual situació de la societat. Volem que els nois siguin conscients de fins a quin punt ells en són també responsables.

Ho veurem més clar amb un exemple. A una unitat de nois i noies de 12 a 14 anys, moltes vegades uns porten cantimplora i els altres no. Si durant la sortida

Amb motiu de les Festes Culturals Primavera de hem connectat amb les entitats integrades dins la Comissió Fabra perquè parlin de les seves activitats.

Avui us n'oferim tres de les que han contestat.

l'aigua escasseja, el que n'ha dut s'enfada. Això és un exemple d'allò amb què ells es poden trobar de més grans i a un altre nivell. Amb aquesta petita cosa han d'aprendre a exigir-se els uns als altres a portar cantimplora, però també a saber compartir l'aigua. Si aprenen a fer-ho, creiem que estan actuant cristianament i esperem que el dia de demà sàpiguen fer-ho amb coses més importants que una mica d'aigua.

Considerem que Crist és també un exemple de compromís ja que ell també va fer la seva promesa i la va complir.

Catalunya, pàtria nostra

La tercera i última opció fonamental de l'escoltisme és la de país. Els responsables, a Granollers, som majoritàriament independents a nivell polític, i l'educació que fem no volem que sigui de cap tendència concreta. Ara bé, una cosa sí la donem per feta: que Catalunya és la nostra pàtria, que és una nació dins de l'estat espanyol, que el nostre govern és la Generalitat i que de llengua i bandera només en tenim una: la catalana.

Voldríem deixar clar que aquesta és l'educació que es fa a l'escoltisme. Evidentment, tot i que som independents, podreu entendre que cap de nosaltres coincideixi ideològicament amb algunes tendències polítiques existents en el nostre país.

No ens agiadaria que aquesta part final portés malentesos. Respectem qui opini que Catalunya no és una nació, però dubtem, aleshores, que a aquesta persona li sembli convenient el tipus d'educació que nosaltres fem. Per altra banda, procurarem estar a l'aguait del que fa cada partit per a poder respondre les preguntes que els nois, moltes vegades, fan. Més tard, seran ells els que hauran de decidir a qui fer costat o on lluitar, però quedí clar que nosaltres ens sentirem fracassats si aquests partits defensen aquelles idees que en el passat, quan nosaltres érem infants, posaren traves al nostre escoltisme.

Francesc BOIX
Carles RIERA

Granollers terra de músics

Entenc que en aquests moments d'eufòria amb motiu de les actuals Festes de Primavera, no ens pot faltar la Música, ja que sense ella una festa no seria plenament joiosa.

No em proposo, ara, dir res de nou referent a les complexitats del Diví Art, però sí que em plau dir quelcom més sobre músics nats a Granollers que no he esmentat o he tractat de manera lleugera (per falta d'informació) en les ponències i articles periodístics, que he publicat en diferents ocasions, tractant de músics autòctons.

Rafel Palau

Haig de parlar del cèlebre organista i compositor en Rafel Palau i March, que fou monjo del Monestir de Montserrat i en dues ocasions mestre-director de la seva Escolania. Més tard guanyà per oposició la plaça d'organista de la seu de Montpel·lier (França). A l'Enciclopèdia Espasa hi consta com a fill de Granollers i, en canvi, a la Gran Enciclopèdia Catalana com a fill de Mataró. Convindria aclarir-ho. El que se sap del cert és que un cop desvestit dels hàbits monacals exercí com a professor de música a Granollers i morí octogenari a Caldes de Montbui. Fou un prestigiós músic i del seu mestratge en sobressortí l'excel·lent organista i sacerdot Josep Colomer i

Puig que perfeccionà els seus estudis de piano amb el gloriós Enric Granados i fou, durant molts anys, organista de la parroquial església de Sta. Mònica de Barcelona.

Francesc Clapés

Un altre dels més genials músics fills de Granollers fou en Francesc Clapés i Almirall, nat en l'any 1896. Tot el què he pogut esbrinar d'ell és la constància d'un Diploma d'Honor (que jo he tingut a les mans) en el que se l'hi concedeix la Gran Medalla amb Corona d'Or en els exàmens del cinquè curs de violí de l'exercici 1897-98 del «Conservatorio Barcelonés de S. M. Isabel II» després conver-

tit en «Conservatorio del Liceo». Més endavant Clapés ingressà al Reial Conservatori de Bruselles mitjançant un rigorós exàmen d'admissió en el que entre més d'un centenar de sol·licitants va ésser ell un dels pocs acceptats. Finalitzats els seus estudis acadèmics va efectuar múltiples concerts per l'estranger, i en un d'ells, actuant conjuntament amb el gloriós Pablo Sarasate, aquest li proposà, en una obra, intercanviar els seus respectius violins, tocant, Clapés, en aquells moments el famós Stradivarius que Sarasate usaba en les grans ocasions, cosa que demostra com apreciava aquest el nostre Clapés.

Joaquim Pla

Un altre destacat músic autòcton fou en Joaquim Pla i Ganduxé, fill del qui fou professor de la nostra Escola Municipal de Música i fundador de l'orquestra Pla-Pey. A Madrid es convocaren uns cursos-oposicions per a músics majors de bandes militars; el jove Pla s'hi presentà i... no es pot demanar més bon resultat en el seu exàmen: va obtenir el número u, cosa que li va proporcionar el poder escollir, ell mateix, el cos militar que més li plagués. Fou, així, Pla, el director de la «Banda del Ejército del Aire», càrrec que ocupà dignament fins a la seva prematura mort quan tenia 48 anys.

No volguent abusar de l'espai que se'm concedeix em proposo parlar un altra dia sobre els més ben dotats músics granollerins que van pujant.

Amb tot el què he exposat, ara i abans, crec que podem els ciutadans granollerins reemplaçar (sense temor de passar per exagerats) la frase popular de «Granollers, terra de músics» per la de: «Granollers, terra de bons músics».

Josep Me Ruera

Director de l'Escola Municipal de Música de Granollers

Exposició en el Museu Com es fa un llibre?

En el nostre país el coneixement de les arts gràfiques és tan pobre que hom ha considerat interessant de remarcar el procés amagat d'elaboració on tants professionals hi treballen d'una manera anònima. Naturalment, no ens referim a l'autor del text, o del gravat, o bé a l'editor, sinó als que fan les altres feines, desde la fabricació del paper, els maquetistes del llibre, compaginadors del text, tècniques de les il·lustracions, enquadradors, fins els acabats.

Creiem que l'exposició dona una petita idea d'aquest laboriós procés i dins de la tasca de divulgació, MGD a preparat després d'unes primeres setmanes d'informació, una sèrie de classes de documentació específica, que seran donades en el propi Museu i en el Conservatori de les Arts del Llibre de Barcelona, especialment dirigides als professors d'àrees de plàstica i públic interessat, per acabar amb demostracions i realitzacions conjuntament amb totes les escoles que hi vulguin participar, de les quals n'ha de sortir un treball fet per cada una d'elles, que podrà ser el punt de partida per a interessar-les en la convocatòria del Premi del Llibre Infantil que té preparat MDG per les properes diades de Sant Jordi.

Aquesta convocatòria pretén considerar no tant un text sinó també unes il·lustracions, maqueta... conceptes... en fi un LLIBRE.

Aquest any els espectacles de Montserrat Tintó, «Pif-Paf-Poma i Els malentesos», donats dins la setmana de Sant Jordi, no han estat accidentals, sinó que s'hi ha pogut contemplar d'una manera pràctica la utilització d'unes imatges de paper retallat il·lustrant un text i un sentit de la importància de les seqüències per la seva comprensió.

Al mateix temps que la maqueta del petit llibre «Pif-Paf-Poma» exposat al públic, com els que es troben a la sala del MDG «Ventalls» i «5 poesies del caminant i el mur» de S. Espriu, els dos, fets per Cecília Vidal, resumeixen tot el sentit del que s'intenta donar a conèixer.

El llibre ha estat una eina de treball constant dins de totes les actuacions del MDG, sigui utilitzat com a bibliografia dels estudis o bé temporalment com a peça en si mateix de les diverses exposicions; recordem que sempre ha estat a disposició dels interessats.

Durant la commemoració del 50 aniversari de Tin-Tin varen entrar al MDG tots els contes d'aquest personatge i d'altres de l'autor, Hergé, que podien i poden ser llegits per petits i grans, així com la col·lecció dels fascicles «Erase una vez el Hombre» amb totes les seves limitacions, hi és per donar als petits una visió antropològica més directa de l'exhibició d'aquest curs 1978-1979, «Peces del Museu 1.ª fase».

Josep Me Botey

Senyores i senyoretes! EURO-GIMNÀS

li ofereix noves instal·lacions
en el seu Centre d'Educació
FÍSICA - FEMENÍ

Carrer Sans, 4
(darrera l'Hotel Europa)

Obert de 7 matí a 9 vespre
SERVEI DE SOLARIUM

15 de juny - tarda a les 6
Demostració de Fi de Curs
Gimnàstica-Jazz (Junior)
Gimnàstica-Rítmica Esportiva
a Ca La Sila
per alumnes de Mercè Parellada

Blanc i Negre

NOTICIA

Sabem de fonts fidedignes —habitualment ben informades— que un dia d'aquesta setmana passada, quan una colla de Regidors de l'Ajuntament anaven per fer una visita a un departament de la Casa Gran, en obrir un calaix o un armari —no ho hem confirmat—, els hi sortí un remat de conills porquins (conillets d'índies). La xiscladissa i el desori fou enorme. La conillada desaparegué corrent. Els funcionaris, atònits. Els Regidors, espantats. Les ulleres d'alguns, funcionaris i Regidors, els van relliscà nas avall.

ACLARIMENT

Un lector d'aquesta secció ens ha comunicat que la cèlebre frase que la setmana passada atribuïem a Teresa de Avila no era pas d'ella.

Ens diu el lector-comunicant «...En el meu diccionari de frases cèlebres, la frase vé signada per La Pasionària».

Nosaltres passem la correcció sen-

se comprovar, però voldríem que l'amable lector ens digués qui ha editat aquest Diccionari. Ha estat potser editat per Dopesa? A quina Pasionària es refereix?

SUGGERÈNCIA

Posats a retirar monuments i d'altres antigalles de la via pública, caldrà que prèvia visita, hom faci retirar la torreta de conducció elèctrica que hi ha al bell mig del carrer de Ramon Llull. Ni Ramon Llull, ni els veïns, ni els cotxes es mereixen monuments d'aquesta mena.

Es també un monument que ve de lluny cal netejar l'imatge de la ciutat!

AVIS ALS LLIBRETERS

Proveïu-vos de llibres de faules. Busqueu, Esop, Fedre, Lafontaine (traducció de J. Carner) Iriarte i Samaniego.

A les properes setmanes seran llibres de molta venda.

X. N. A.

Accidents i Denúncies

3 de maig, dia d'accidents

En el carrer Marquès de Les Franqueses, cruïlla amb el carrer Girona, a la una del migdia, dos cotxes turismes toparen, sortosament no va haver-hi ferits si bé els cotxes quedaren molt malparats.

A tres quarts de sis, un camió que circulava pel carrer J. Umbert, causà desperfectes a la tenda de Bolsos Castells. Aquest lamentable accident fou degut a uns autos turisme mal aparcats a les voreres del carrer, que molt sovint n'hi ha que fins els veïns no poden sortir de casa seva.

Creiem que hauria de fer-se servir, com aquesta vegada la grua, ja que les voreres són per passar-hi els que van a peu i més en un punt com és el que va passar l'accident.

També a l'Avinguda del Parc, van topar un turisme i una moto resultant ferit Emili Pamies i Garriga, de l'Hospitalet, que va haver d'ésser atès a la Policlínica.

Denúncies a la Policia

La senyora Isabel Mollón i Jiménez, de Barcelona, va denunciar el robatori de la cartera on portava el D.N.I., el Permís de Conduir i mil pessetes.

El veí granollerí, Francesc Ortega i Rueda, va presentar la denúncia del robatori del seu ciclomotor.

La veïna granollerina Francesca Alaminós i Escoz, va denunciar el furt del seu portamonedes, on hi portava el D.N.I. el Permís de conduir i mil-cent pessetes.

El veí de Les Franqueses, Jaume Pujadas i Mateu, va denunciar que del seu cotxe, aparcat al carrer Tetuan, li havien desaparegut peces personals, documents i cinc-centes pessetes.

Jaume Porta i Muñoz, veí de Montmeló, va denunciar el robatori de la seva moto.

El veí granollerí Melesi López i Licia, presentà la denúncia que de l'interior del seu auto aparcat al carrer Tetuan, havia desaparegut la ràdio cassette i diferents cintes musicals.

Més accidents

El dia 5, a dos quarts de nou del vespre, al carrer Foment va incendiar-se un cotxe turisme que va ser apagat pels bombers.

El diumenge, dia 6, a dos quarts de deu del vespre, al carrer Ricoma un cotxe turisme, va atropellar al vianant Xavier Marquès i Pujadas, sortosament les lesions van ser lleus.

A les deu del vespre al carrer Torras i Bages un turisme va anar a para contra un pal de fusta resultant ferida una passatgera del vehicle.

Defuncions

Francesc Salvadó i Carbonell

El passat dia 2 fou enterrat el nostre conciutadà Francesc Salvadó i Carbonell, persona estimadíssima i conegut popularment per en Paquito del cornetí, degut a la seva activitat de músic professional que exercí en els anys de la seva joventut.

L'amic Salvadó era un dels ja pocs supervivents d'aquell estol de músics que tant de caràcter havien de donar a la nostra vila en els primers anys del segle quan proliferaren les orquestres a Granollers i rivalitzaven en el seu art.

Francesc Salvadó, interessat tothora pels diferents aspectes de la cultura i de la vida societària, va ésser un dels capdavaners en la fundació de l'Orfeó Granollerí de La Unió Liberal i prengué part activa, així mateix, en l'organització del Sindicat Musical de Granollers i Comarca. La gent més jove, però, només el podran recordar per haver treballat com a funcionari del nostre municipi perpetuant la figura inefable del Nunci oficial, el darrer del nostre record.

Descansi en pau l'amic i rebin la seva vida i fills l'expressió del nostre condol.

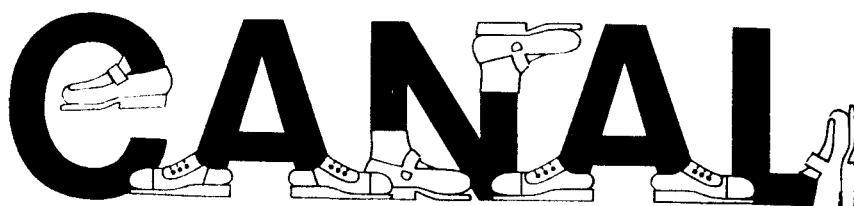
Carles Daví i Tusell

També el dissabte, dia 5, va morir als 83 anys, el senyor Carles Daví i Tusell, vidu

d'Isabel Valls i Vivó, qui residia a Granollers, on vingué a viure-hi amb la seva família, des dels anys de la guerra civil.

Fou una excellent persona que arrelà de seguida en l'esperit del nostre poble i en el tarannà de la gent, fent-se amb innumbrables amistats pel seu caràcter afable i una natural bonhomia que el distingia. Treballà llargs anys, fins a la seva jubilació, a la companyia Energia Elèctrica de Catalunya, essent-ne un dels seus principals dirigents. L'acte del seu enterrament confirmà l'estima que el senyor Daví gaudia entre nosaltres.

Reposi en pau i vagi el nostre afecte i condolença a tota la seva família en general i a la seva filla Anna en particular.

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÉFON 8708560

Les Sopes

La sopa d'all, de farigola, de mandonguilles

L'apartat de les sopes és tan extens, que penso que serà bo fer-ho a tandes. Sopa = a pa xopat de brou o altre líquid. Pot ésser bullit o escaldat. Sembla que la menja de sopes que havia passat un xic a la història, es torna a estendre d'un temps ençà a casa nostra. Voldria recordar que la sopa d'all, ha estat esmorzar obligat en moltes cases catalanes en èpoques passades.

Les maneres més usuals per a les sopes d'all són dues: Fregir uns grans d'all amb oli. Retirar-los quan comencen a torrar-se. Afegir-hi llavors el pa a llesques (pot ser torrat al forn) i l'aigua suficient per a cobrir-lo. Saleu-lo i deixeu que bulli com més temps millor. Xafeu el pa amb un estri adequat.

Una altra manera és posar tot en fred en una olla: el pa, l'oli (cal que sigui de qualitat), la sal, l'aigua i els grans d'all. Fer-ho bullir una bona estona. Apartar els alls i xafar-ho.

A qualsevol d'aquestes sopes s'hi pot afegir la farigola o la menta. També agrada a molts afegir-hi uns ous batuts.

La sopa escaldada consisteix en tallar llesques fines de pa (torrat o no) i escaldar-les amb brou o aigua adobada amb herbes i extractes de carn. També s'hi pot afegir formatge ratllat i gratinar-la al forn.

Podem afegir-hi un ou sencer (estrellat) però cal en aquest cas que l'aigua o brou sigui bullent.

Preparem unes mandonguilles enfriades i fregides. Amb el mateix oli farem un sofregit de ceba, tomàquet, alls, llorer i farigola. Picarem al morter un gra d'all i unes ametlles torrades.

Tot això posar-ho en una olla amb llesques de pa i cobert d'aigua. Bullir-ho el temps adequat i obtindrem una altra exquisida sopa.

Montserrat Ponsa i Tarrés

GLOSES

L'avarícia

Un especulador que s'enginya a aprofitar totes les ocasions per augmentar les seves riqueses, no és necessàriament un avar. És un home que es complau en el guany, cosa gairebé comuna a tots els humans, tant per la vanitat de mostrar la seva intel·ligència, com pel desig d'acréixer els mitjans necessaris a fi d'extreure de la vida platxerosa el seu millor rendiment.

L'avar és l'home que no tan sols vol atresorar diners, sinó que troba un gaudi especial a obtenir-los gràcies a l'estalvi desmesurat, és a dir: a còpia de sacrificar tots els plaers de la vida que refusa de fruit per por de dependre ni que sigui una pesseta.

Coneixiem, ja fa molt temps, un comerciant granollerí que es donava el gust d'anar a Barcelona, a peu. L'estalvi del bitllet del tren era, per a ell, una inefable satisfacció. I en tornava, també a peu. baldat de cames, però fent dringar joiosament a la butxaca un parell de pessetones.

Ens contaren també el cas d'un altre home, dominat per la gasiveria més pregona, que vivia sol i ell mateix es preparava les seves miserables menges. Un dia la seva manduca era francament repugnant, però ell s'esforçava a consumir-la, incapaç com era de llençar-la a les deixalles. Tant li costava d'empassar-se-la, que va optar per posar-se al davant una copeta d'un vi ranci deliciós, tot prometent-se de beure-se'l un cop acabat aquell àpat infecte.

Ja ho aconseguí, per cert, gràcies a aquell delicat esquer, però, fet i fet, no va gosar assaborir el premi. I mentre tornava el vi ranci a l'ampolla, es digué, a tall de consol: «Elis, que t'he enganyat!»

XIXU

Bústia

Els Ajuntaments i la catalanització

Són escassos els Ajuntaments que han emprès seriosament les mesures bàsiques per la catalanització dels seus municipis.

L'acció més decidida deu ésser la de l'Ajuntament de Tàrraga: cent cinc carrers catalanitzats. Probablement hi han altres municipis que han fet aquesta feina positiva de recuperació.

L'Ajuntament de Barcelona està preparant el canvi de nom de quatre carrers. Ho fa amb moltes precaucions i amb tota mena de legalismes, com si volgués dir-nos que no porta massa pressa. Es tracta de «donar la sensació» però no precipitar-se.

Tot plegat és molt lent. La castellanització va ésser fulminant. La catalanització serà lenta i qüestió de meditació. L'espanyolització es produeix per una combinació de «força» i «poder». La catalanització només té la raó.

És claríssim que ens cal el poder polític que doni força a la nostra raó. La retolació dels establiments també pot ésser impulsada des de l'Ajuntament des-fiscalitzant els impostos municipals de tots aquells rètols que siguin catalanitzats.

Ja ho dèiem: ara és l'hora de demostrar la mentalitat catalana dels partits polítics que actuen a les «quatre províncies», però fer-ho de debó i no per intentar quedar bé. Ara es l'hora de fer-ho des dels Ajuntaments, però també tenim la nostra responsabilitat els comerços i els particulars, ho hem de fer perquè no hi ha excusa per deixar de fer-ho, però també per empènyer amb el nostre exemple l'acció pública municipal.

Joan Ballester i Canals

GARCIA CUEVAS

JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2 Telèfon 870 04 85 Granollers

Esports

Atletisme

Demà, diumenge, dia 13 de maig, a les nostres flamants pistes municipals, tindrà lloc la Segona Trobada de la Lliga Catalana (masculina - femenina).

Aquesta trobada té per ambdues categories fites molt diferents: per a la categoria femenina, l'objectiu és mantenir-se en la Primera Categoria; per a la categoria masculina és ascendir-hi.

Per part femenina l'empresa és molt difícil, els nostres colors per noies que encara són a la categoria juvenil, en el citat campionat català varen quedar en tercer lloc, i han d'actuar enfront d'altres equips de més edat, això és un gran «handicap», però no dubtem que la velocista Beïnda Barreno, les fondistes Cocol i Cèlia Rodríguez i les saltadores Palacios i Vivora, i tot la resta de l'equip, amb els entrenadors Cladellas, Jané i Bruguera, posaran tota la voluntat per sortir vencedors del tràngol.

En el plànol masculí, hom espera que amb el delit d'aquest quadrangular, ja que l'objectiu fixat per aques any és ascendir a la categoria i qualsevol ensopada seria desfavorable.

En aquests moments el Club Atlètic Granollers és el capdavanter del Campionat Català, situació deguda al nou entrenador Vilà que ha sabut valorar la importància que té aquest Campionat pel bon nom del nostre Club Atlètic.

Destaquem pel proper diumenge la presència de Juli Queralt, que aviat es desplaçarà a Madrid pels Campionats d'Europa júnior, del saltador Jordi Cladellas, amb importants avenços en el salt de perxa, del marxiste Lluís Bruguera i dels mig-fondistes juvenils, Torné, Yeste Pujades, etc., i dels imbatuts llançadors Moyano, Josep Queralt, Roca, Primo i Pujadas, que amb tots els seus companys tractaran ascendir a la desitjada Primera Categoria.

Si sou afeccionat a l'esport us convidem, el proper diumenge, a les deu del matí per esperar els colors del Club Atlètic de Granollers.

FREEMAN

Jocs Escolars Sant Jordi

Aquest darrer dissabte han començat a la nostra Comarca els Jocs Escolars St. Jordi. Aquests Jocs són per a la categoria infantil, i és la desena vegada que es fan, la segona a la nostra Comarca. Hi participen dos mil cinc-cents nens i nenes que representen altres trenta mil que han participat en els Jocs Escolars organitzats a cada Comarca. Els esports són: Atletisme, bàsquet, escacs, futbol, gimnàstica esportiva, handbol, natació, tennis, ping-pong i voleibol. Les jornades dels Jocs són els dies 5, 12, 19 i 26 de

El Sindicat de Quadres de Catalunya s'autodifineix

Introducció. — D'acord amb el que assenyalen els estatuts provisionals, formaran part del Sindicat, assalariats que treballen per compte d'altri i que fonamentalment, formen el grup professional de quadres, tècnics i comanaments intermitjos.

Aquest sector de l'empresa que constitueix el grup abans esmentat, assalariat i per compte d'altri, té de fet, uns interessos diferents, particulars i propis del seu lloc de treball, no totalment coincidents ni amb els de l'empresari ni amb els de les seves bases. Sotmès a pressions per dalt i per baix, la seva situació és sovint difícil.

Tot això no significa de cap manera que desatengui els problemes de la resta del personal, amb el que contribueix a crear riquesa pel país en una tasca d'esforç comú, mantenint una relació que deu ésser solidària.

Solidaritat que en consciència l'obligarà a plantejar la seva pròpia problemàtica en un context més ampli, que atengui a la totalitat del personal assalariat. El seu sindicalisme positiu per si mateix, serà de profit pel conjunt dels treballadors.

maig, a les instal·lacions esportives municipals de Granollers, el camp de futbol del Granollers, el Casal de l'Esport, Escola Pia de Granollers i a les instal·lacions de la Residència Escolar Benlloc de La Roca.

Jocs Escolars de Catalunya

Són la darrera fase dels Jocs Escolars, per a les categories alevins, infantils i cadets. Hi participa l'equip representatiu de Lleida, Tarragona, Barcelona, Girona i les Comarques de Barcelona. Els dies de joc són el 6, 13 i 27 de maig. La primera jornada s'ha fet a Granollers. A tota Catalunya hi han participat als Jocs Escolars, vuitanta mil nens i nenes.

LES SOPES

L'apotecari

Dissabte	12	Oliva
Diumenge	13	Olivet
Dilluns	14	Parera
Dimarts	15	Rahola
Dimecres	16	Torrents
Dijous	17	Arimany
Divendres	18	Bellavista
Dissabte	19	Jonch - Puig

Es tracta de que les rendes creades amb l'esforç de tots els elements que participen en l'empresa arribin a distribuir-se en la forma més adequada i correcta: la part corresponent de beneficis per retribuir el factor capital, la part dels salaris per distribuir digna i justament al factor treball, la part dels impostos del capital i del treball, per tal d'aconseguir una redistribució correcta en profit dels menys afavorits, així com una interessant participació en forma de salari social, la partida reserves en sentit ampli, que permeti donar estabilitat a l'empresa, crear nous llocs de treball, etc.

Afiliació. — Obert a tots els assalariats, que, situats dins el grup corporatiu abans dit, s'identifiquin amb el plantejament d'aquest fi de propòsits, sense tenir en compte les seves opinions polítiques o religioses, més enllà de l'acceptació dels Estatuts del SQC. Sense discriminació per raó de la seva posició social, nacionalitat, sexe o edat.

Ambit d'actuació territorial. — Constituit per les comarques de Catalunya i obert a federacions amb altres grups semblants.

Racó del disco

Des d'avui donarem una nota sobre discs. No pretenem pas fer una llista de números «u».

Serà, però, una relació dels discs que tenen més acceptació per part dels seguidors d'aquesta modalitat musical.

Novetats de música. Singles que aquesta darrera setmana sobresurten:

- Bloudie, amb la cançó «Cor de vidre», veu molt agradable amb un ritme que la fa bona per ballar.
- George Benson, «Balada de l'amor», versió reduïda, no pot faltar en una bona discoteca.
- Wings, «Adéu a la nit» (Mc Cartney), interessant producció de l'ex-Beatle.
- Suzie Quatre y Chris Norman, «Tropezando», inclúit en la sèrie Discoteca EMI n.º 1 a Anglaterra, és d'esperar que aquí agradaria molt.
- Supertram, «Lògica cançó» tret de l'LP darrer, èxit reconegut.

antoni ARENAS
pintura publicitària

Especialitat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

Programes de la setmana

Per primera vegada des que escric aquests comentaris puc felicitar el cine Astòria per la programació de la present setmana, doncs les «S» i els «Karate-Films» han estat substituïdes per una pel·lícula d'en Giménez Rico «Del amor y de la muerte», que pot ésser una sorpresa i per «El quimérico inquilino» d'en Roman Polanski. He de confessar que el primer cop que vaig veure el citat film del director de «Repulsión», en sortir del cinema, jo tenia una sensació rara que no podia definir. No sabia pas si m'havia agradat o no. Ara, ha passat el temps, i he arribat a la conclusió que allò que sentia potser era fascinació. Crec que des de «Repulsión» és la seva millor pel·lícula i de fet hi té molts punts de contacte: Personatges malaltissos, esdeveniments inexplicables i sobretot un ambient claustrobòtic que ofega tant els protagonistes com el públic. Jo sóc un defensor d'en Polanski, «Macbeth» inclòs, i potser el meu judici és un xic partidista, però de totes maneres si us va agradar «Repulsión» aneu a veure «El quimérico inquilino».

L'Agatha Christie ha estat una de les escriptores més populars dins el món de la novel·la policíaca malgrat que la fama adquirida no vulgui dir que la seva obra tingui massa qualitats literàries. És típic en aquest tipus de literatura, Sèrie Negra americana a part, trobar-se amb una trama feta de relacions, situacions, noms i personatges que donant lloc a una teranyina en la qual el lector s'hi veu embolicat i necessita que algun personatge, Hércules Poirot o Ms. Marple, per exemple, l'ajudi a sortir-ne. Agatha Christie sabia fabricar aquesta teranyina i crear els personatges esclaridors dels fets. «Muerte en el Nilo» és una pel·lícula on s'hi troba tot això i també una llarga llista d'actors que van des de la jove Olivia

Julietta-Hussey fins a la veterana Bette Davis. El complement és «Aventuras en el Mississipi» d'en J. Lee Thompson segons la novel·la d'en Marck Twain. En definitiva és un programa distret el que podem veure al Majestic i recomanable per qui vol passar una bona estona sense complicacions.

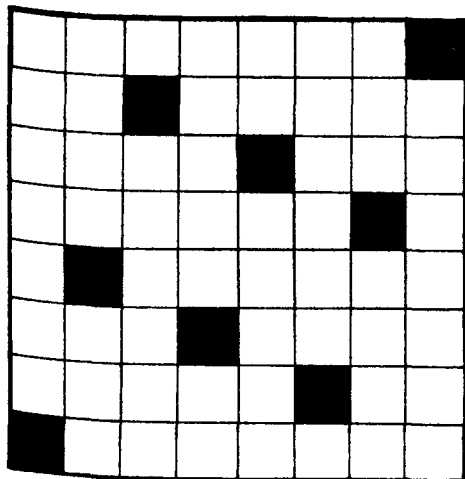
«Estado de sitio» d'en Costa Gavras, va ser rodada a Xile l'any 1971 mentre hi manava el president Allende, el guionista és en Franco Solinas («La batalla de Argel» d'en Gillo Pontecorvo), la música és d'en Mikis Teodorakis i els actors principals són Ives Montand i en Renato Salvatori. Com podeu veure, tot un grapat de noms importants dins una de les obres menys maniqueïstes del director de «Z». Les diferències existents entre «Estado de sitio» i les altres pel·lícules d'en Gavras són: la col·laboració en el guió d'en Solinas i la situació del tema en un context d'actualitat (Uruguay), tenint en compte en dir això que la pel·lícula ens arriba amb set anys de retard. En totes les seves realitzacions el que en Costa Gavras pretén és treure a la llum les injustícies a partir d'uns fets transcendents que han mediatitzat els drets humans i «Estado de sitio» no s'escapa d'aquesta norma.

En el Mundial sols cal remarcar la projecció de «El mirón» obra bastant correcta d'en Larraz i que una publicitat mal portada ens n'ha donat una falsa imatge. Els seus protagonistes són Héctor Alterio, Alexandra Bastedo i Aurora Bautista.

A la Sala Sant Esteve es projectarà el diumenge, a les 5 de la tarda, «Un invent diabòlic» d'en Karel Zeman. Pel·lícula on la realitat es barreja amb l'animació, envoltats per uns decorats que recorden els gravats d'abans. Nota important: està doblada en català.

Jaume Ortuño

Mots encreuats - 20 ● Quico

HORIZONTALS

1. Pertanyent als pobles conquerits pels romans. — 2. Anno Domini. Figura d'home

feta de draps. — 3. Diminutiu de Tobies. Privilegi, exempció. — 4. Al revés, Donaré les armes a algú. Preposició. — 5. Consonant. Banys de vapor. — 6. Consonant. Al revés, xiuli (barbarisme). — 7. Vi fabricat a Jerez. Radi. — 8. Sèries de graons per a pujar i baixar.

VERTICALS

1. Escombraven les escaletes. — 2. Al revés, Que té forma circular. General sudista que vencé Gran a Richmond. — 3. Mil. Botigues on es venen tota mena de productes industrials. — 4. Principi vital dels éssers vivents. Interjecció. — 5. Níquel. Dutxa, rega. — 6. Aquest és el seu any. Cinquanta. — 7. Curs d'Orientació Universitària. Irlanda. — 8. Pas cap a un altre lloc.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Sanitat. — 2. Tr. Nedar. — 3. Riba. EEE. — 4. Olorar. S. — 5. P. Icones. — 6. Sec. Neva. — 7. Evoca. OI. — 8. Atacant.

V.: 1. stropsE. — 2. Àrid. Eva. — 3. N. Boicot. — 4. inarC. Ca. — 5. Te. aonaC. — 6. adernE. A. — 7. TAE. évoN. — 8. Ressalt.

Cinema

ASTORIA

Del amor y de la muerte
El inquilino

MAJESTIC

Muerte en el Nilo
Aventuras del Missipi

MUNDIAL

La madrastra del seminarista
El mirón

PRINCIPAL

Estado de sitio

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Un invent diabòlic

Exposicions

Museu de Granollers

Peces del museu

Com es fa un llibre?

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

J. Icart

Exposició de Pintures

A B, Galeria d'Art

Frederic Lloveras

Sala A - olis

Sala B - aquarel·les

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Exposició per Educem

Dissabte, 12

Bàsquet

A les 8,30 del vespre

Granollers Areslux - Canet

Futbol

Camp C. E. Granollers

Tarda, a les 3

Granollers A - La Torreta

A les 4 - Alevins

Granollers B - Sabadell

Diumenge, 13

Matí, a les 9 - Alevins

Granollers A - Mercantil

A les 10 - Combinat de Juvenils

A les 11,45 - Primera Regional

Granollers - Olímpic La Garriga

Bankuni3n

**EL SEGON
BANC
DE CATALUNYA
TE CASA A:**

GRANOLLERS

A.B.E. 12556

Gerona, 27 Telf. 870 38 04